

SZTE JGYPK
Gyógypedagógus-képző Intézet

A szakdolgozat tartalmi és formai követelményei

2014

I. Mi a szakdolgozat?

„A szakdolgozat a szakképzettségnek megfelelő területen végzett empirikus vizsgálaton vagy szintetizáló elméleti elemzésen vagy innovatív alkotómunkán alapuló, témavezető vagy konzulens irányításával készített *önálló írásbeli munka*, amellyel a hallgató *tanúsítja tájékozottságát* témájának hazai és nemzetközi szakirodalmában és hazai gyakorlatában, [továbbá azt, hogy] *képes ismereteinek szintetizálására és alkotó alkalmazására.*” (1999/25 OM rendelet).

A BA-fokozat megszerzéséhez szükséges szakdolgozatnak nem követelménye, hogy a hallgató új és eredeti kutatási eredményeket produkáljon. Ez azt jelenti, hogy a hallgató feldolgozhat olyan témát vagy kutatási kérdést is, amellyel korábban már mások is foglalkoztak. Az önálló munka azonban követelmény, ez pedig azt jelenti, hogy az adott témát a hallgatónak mindig a saját megközelítésében kell feldolgoznia. A plagizálást a Gyógypedagógus-képző Intézet szigorúan bünteti (ld. a plágiumról szóló VI. fejezetet).

Tartalmi szempontból az alábbi (szak)dolgozat-típusok különböztethetők meg:

a.) *Saját vizsgálaton alapuló, empirikus jellegű munka:*
amely lehet

- Nagymintás mérés esetében min. 50 fős mintán történő empirikus munka, amelynek során statisztikai eljárások segítségével történik az elemzés
- Kismintás mérés esetében min. 15-20 fő, az alminták vonatkozásában csoportonként 10 fő, amelynek során statisztikai eljárások segítségével történik az elemzés
- Kismintás, kvalitatív kutatás, amelynek során kiemelten fontos szerepet játszanak az alanyok szubjektív megnyilatkozásai és ezek elemzése a kutatásvezető által
- Esettanulmány: egy vagy több intézmény, egyén, csoport stb. megfigyelés, nyomon követése és elemzése

E vizsgálat-típusok metodikájának egyenként is igen nagy szakirodalma van, ezért ajánlatos a szakdolgozónak alaposan megismerkedni az általa választott módszerrel illetve sok, hasonló típusú kutatás beszámolóját végigolvasni.

b.) *Történeti feldolgozás*, amelynek, menete: levéltári kutatás, dokumentumelemzés, könyvtári kutatás, interjú készítése kortársakkal, szemtanúkkal.

Feldolgozható valamely iskola vagy egyéb oktatási intézmény története, jeles pedagógus munkássága. Nagyon sok segítséget ad Németh András (1989) írása a neveléstörténeti jellegű dolgozatok készítéséről, levéltári kutatásokról, stb. Ezt a Neveléstudományi tanszéken lehet áttanulmányozni.

c.) *Az elméleti jellegű szakdolgozat* követeli a hallgatótól a lehető legnagyobb önállóságot, és feltételezi az elméletalkotás bizonyos képességeit. Nagyon fontos a vonatkozó szakirodalom alapos ismerete, amely lehetővé teszi a probléma árnyalt bemutatását, de ezen túlmenően fontosak a saját tézisek is.

Elméleti jellegű szakdolgozat készítése során fontos, hogy a hallgató ne csak összefoglalja és lerövidítse az általa feldolgozott irodalmat, hanem szintetizálja is azt. Ez azt jelenti, hogy az információkat saját szempontjai szerint rendezi el, és önálló elemzéseket végez szempontjai

felhasználásával. Az elméleti jellegű szakdolgozatok további követelménye, hogy az elmúlt 10 év szakirodalmából, legalább 5 elméleti vagy empirikus tanulmányt építsen be a hallgató a munkájába.

- d) *Innovatív jellegű dolgozat*: a hallgató által kidolgozott pedagógiai vagy terápiás módszer, taneszköz, fejlesztő játék stb. bemutatása. Csak azok a dolgozatok tartoznak ebbe a kategóriába, amelyek valóban a hallgató saját (esetenként munkatársaival közös) ötleteit mutatják be. Már ismert módszerek kipróbálása vagy ismertetése nem innovatív munka.

II. A (szak)dolgozat készítésének menete

1. *Témaválasztás*: egyéni elképzelés vagy a tanszék által megadott témakörök alapján.

Alapszabályok Umberto Eco (2005) szerint:

- a téma feleljen meg a jelölt érdeklődési körének,
- a felhasználandó források legyenek hozzáférhetőek,
- a feldolgozásra váró források feleljenek meg a hallgató felkészültségének.

2. *A témával összefüggő szakirodalom tanulmányozása*:

Ez az anyaggyűjtés időszak a könyvtárakban, levéltárakban és az interneten. A feldolgozott anyagokról a hallgatók mindig készítsenek jegyzeteket a források pontos megjelölésével. Így lehet elkerülni a szándékolatlan plagizálást.

A szakirodalmi tájékozódás forrásai, Falus Iván (2004) felosztása alapján.

- a.) *előzetes források*: katalógusok (nyomtatott és elektronikus)
bibliográfiák (különösen a témabibliográfiák)
referáló lapok

A magyar nyelvű pedagógiai szakirodalomról a Magyar Pedagógiai Irodalom, az idegen nyelvről a Külföldi Pedagógiai Információ című kiadványok tájékoztatnak, amelyeknek évente 4-4 száma jelenik meg az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum szerkesztésében. (A Neveléstudományi Tanszéken helyben használhatók.)

- b) *másodlagos források*: lexikonok, enciklopédiák
kézikönyvek
tankönyvek
szakszótárak
évkönyvek

- c) *elsődleges források*: szakkönyvek
kutatási beszámolók
disszertációk
szakdolgozatok
folyóiratok

3. *A hipotézis megfogalmazása*:

A nagymintás, empirikus vizsgálatok célja mindig valamilyen hipotézis igazolása (vagy elvetése). A hipotézis valamilyen megfigyelhető jelenségre vonatkozó feltételezés, amely még nem, vagy csak részben igazolt. A hallgatónak a szakirodalom tanulmányozása után fel

kell állítania hipotéziseit. Formailag a hipotézis helye a dolgozatban a szakirodalmi bevezetőt követi. Erről részletesen lásd Falus (2004).

Ugyanakkor felhívniuk a figyelmet arra, hogy *nem minden szakdolgozatnak célja a hipotézis-tesztelés!* Elméleti, történeti, vagy innovatív jellegű dolgozatok definíció szerint nem dolgoznak hipotézisekkel, esetenként ez igaz lehet a kvalitatív kutatásokra és az esettanulmányokra is. Ezekben az esetekben a hipotézis megfogalmazásának lépése értelemszerűen kimarad, és más, a dolgozat jellegének megfelelő lépés helyettesíti.

4. *A vizsgálathoz szükséges módszer, illetve módszerkombináció megválasztása:* A vizsgálat, felmérés tervének összeállítása szakirodalomra támaszkodva (pl. *Babbie*, 2003; *Falus*, 2004) témavezető segítségével.
5. *A vizsgálatok, levéltári kutatások elvégzése:*
az adatok felvétele, dokumentumok összegyűjtése: a vizsgálatok, kutatási eredmények összegzése, elemzése, értékelése.
A munkának ez a szakasza igényli a legnagyobb önállóságot.
Nagyon fontos, hogy a kapott kutatási eredményeket, nem elég egyszerűen leírni, *értelmezni* is kell azokat!
6. *A (szak)dolgozat végső szövegének közérthető megfogalmazása, frappáns cím választása.*
Fontos, hogy a hallgató elegendő időt hagyjon az írásra - és a javításra is! A jó dolgozatok rendszerint többszöri átdolgozás eredményeként születnek.

III. A (szak)dolgozat szerkezeti felépítése:

Empirikus dolgozat esetén:

- Tartalomjegyzék
- Táblázatok jegyzéke
- Ábrák jegyzéke
- 1. BEVEZETÉS
- 2. SZAKIRODALMI ÁTTEKINTÉS
- 3. A KUTATÁS MÓDSZEREI ÉS ESZKÖZEI
- 4. AZ EREDMÉNYEK ÉS ÉRTELMEZÉSÜK
- 5. ÖSSZEGZÉS
- Köszönetnyilvánítás
- Hivatkozások
- Mellékletek

Elméleti jellegű dolgozat esetén:

- Tartalomjegyzék
- Táblázatok jegyzéke
- Ábrák jegyzéke
- 1. BEVEZETÉS
- 2. TÉMA/SZEMPONT BEMUTATÁSA
- 3. TÉMA/SZEMPONT STB.
- 4. ...
- 5. ÖSSZEGZÉS

- Köszönetnyilvánítás
- Hivatkozások
- Mellékletek

A teljes szakdolgozatot mellékelni kell CD-n vagy DVD-n is!

IV. FORMAI KÖVETELMÉNYEK,

A szakdolgozatot határidőre két példányban kell leadnia Gyógypedagógus-képző Intézet irodájában, egy példányt fekete kötésben, egy példányt pedig spirálózva.

A szakdolgozatot a hivatalos beadási határidő előtt legkésőbb 10 nappal végleges elektronikus formájában el kell küldeni a dolgozatvezetőnek! Amennyiben 10 nappal a határidő előtt nem küldi el a témavezetőnek, a dolgozat visszautasításra kerül.

1. *Formátum:* A/4-es szabvány méretű papírlap, minimum 10 000 szó (**számláló program: FineCount program**), a címlap, a tartalomjegyzék, a irodalomjegyzék és a mellékletek nélkül. . Oldalanként megközelítőleg 32 sor, soronként 60 leütés (Times New Roman betűtípus, 12-es betűméret, 1,5-es sorköz). Margóként a Word eredeti beállításait (2,5 cm minden szélén) kell megtartani, a modern kötési technikák már nem igényelnek nagy helyet a lap bal oldalán sem. Az oldalszámok a Word alapbeállításaink megfelelően jobb oldalt, a lap alján legyenek.

Mivel a dolgozatot elektronikus formában is le kell adni, célszerű szövegszerkesztővel dolgozni. Minden gépelési hibát gondosan javítani kell.

Amennyiben a fent megadott terjedelmet nem éri el a dolgozat tartalmi része (a címlap, a tartalomjegyzék, az irodalomjegyzék és a mellékletek nélkül), a szakdolgozat visszautasításra kerül!

2. *Címoldalak*

a) külső címlap: a kemény kötés felső szélétől kb. 10 cm-re középen legyen a SZAKDOLGOZAT felirat, kb. 2 cm-es aranyozott betűkkel, a jobb alsó sarokban alulról és jobbról kb. 5 cm-es margóval a hallgató neve kisebb betűvel és a beadás évszáma. A fekete színű borító nem kötelező!

b) belső címlap: legfelül szerepel az intézmény teljes neve, valamint a tanszék/intézet neve, középre kerül a (szak)dolgozat címe, a jobb alsó sarokban van feltüntetve a hallgató neve és szakja, a bal alsó sarokban pedig a konzulens tanár neve és beosztása, legalul középre kerül az intézmény székhelye.

A szakdolgozat címét angolul is fel kell tüntetni a belső címlapon!

3. *Plágiumnyilatkozat:* A dolgozathoz csatolni kell az Intézet honlapjáról letölthető Plágiumnyilatkozatot kitöltve, aláírva és dátummal ellátva, mely a dolgozat végére köttetendő.

4. *CD Melléklet*

A szakdolgozat elektronikus változatát CD-n mellékelni kell. Kötéskor a dolgozat belső hátlapjára kell kérni egy CD-tartó borítékot, és abban mellékelni a CD-t. A mellékelt CD-re kerülnek a multimédiás mellékletek is (pl. hangfelvételek, video-file-ok). A CD-n vagy DVD-n levő dokumentumot két kiterjesztésben kérjük: .doc (Word) és .pdf, valamint kérjük, hogy a beadott adathordozón a hallgató tntesse fel a nevét, a leadás dátumát, és amennyiben lehetséges, a szakdolgozat címét.

Az alábbi formai követelményeket a *Magyar Pedagógia* publikációs stílusa alapján határoztuk meg:

5. *Tagolás, alcímek, bekezdések:* A dolgozatot alfejezetekre kell tagolni, az alcímeket számozással jelölni kell (1., 1.1, 2., 2.1., 2.2 stb.) A különböző szintű alfejezeteket formailag el kell különíteni egymástól (félkövér, dőlt vagy eltérő betűtípus alkalmazásával) Minden új fejezetet (1., 2., 3. stb.) új oldalon kell kezdeni. Az alfejezeteket (1.1, 1.2 stb.) nem kell új oldalon kezdeni. A bekezdések első sorát 1 cm-rel beljebb kell kezdeni. A bekezdések között nem kell sort kihagyni.
6. *Táblázatok:* „A táblázatok arab számokkal számozni kell. Minden táblázatnak legyen címe. A cím helye a táblázat felett van, jobbra zárva, [...] dőlt betűvel szedve. A táblázatokra a számuk alapján kell hivatkozni. A táblázat minden sorának és oszlopának legyen neve. A táblázatok adatainak önmagukban, a szövegben való elmélyülés nélkül is értelmezhetőeknek kell lenniük. Az önmagukban nem elég informatív feliratokat (pl. rövidítéseket) tartalmazó táblázatok alá hosszabb megjegyzést, lábjegyzetet lehet fűzni.”
(<http://www.magyarpedagogia.hu/?pid=50>)
7. *Ábrák:* „Az ábrákat arab számokkal számozni kell. Minden ábrának legyen címe (ábraaláírás). A cím nyomtatásban az ábra alatti sorba kerül (középen, dőlt betűvel), ezért a cím ne legyen a rajz része. Az ábrákra számuk alapján kell hivatkozni. Az ábrákat feliratokkal kell ellátni úgy, hogy azok önmagukban is értelmezhetőek legyenek.”
(<http://www.magyarpedagogia.hu/?pid=50>)
8. *Lábjegyzetek:* „A lábjegyzetekbe a szöveghez fűzött megjegyzések kerülnek. Egy lábjegyzet ne legyen hosszabb, mint öt gépelt sor. A közlendőket általában célszerű a szövegbe belefoglalni, és mérsékelni a lábjegyzetek számát és hosszát. Elsősorban az kerüljön lábjegyzetbe, aminek az olvasása megtöri a főszöveg folyamatosságát. A publikált szövegekre az irodalomban kell hivatkozni, a lábjegyzetbe inkább a nem publikált források, levéltári anyagok megjelölése kerülhet. A köszönetnyilvánításoknak sem a lábjegyzetben van a helye. Nyomtatásban a lábjegyzet azon az oldalon jelenik meg, amelyen rá hivatkozás történik.” (<http://www.magyarpedagogia.hu/?pid=50>)

V. IDÉZETEK, HIVATKOZÁSOK, IRODALOMJEGYZÉK

A szakdolgozat elkészítése során a Magyar Pedagógia publikációs stílusát kell követni, mert a magyar pedagógiai közéletben jelenleg ez az irányadó forma. A publikációs stílus részletes leírása megtalálható: <http://www.magyarpedagogia.hu/?pid=50>

A kiemelten fontos pontokra azonban kitérünk a következőkben:

Irodalom

„A hivatkozott irodalom a tanulmány végére kerül a szerzők (első szerző) szerinti szigorú betűrendben felsorolva. Ugyanannak a szerzőnek a publikációit évszám szerinti sorrendben kell felsorolni.

A szövegben előforduló minden hivatkozásnak meg kell jelennie az irodalomjegyzékben. Az irodalomjegyzékben szereplő minden tételre a szövegben hivatkozni kell.” (<http://www.magyarpedagogia.hu/?pid=50>)

„Hivatkozások

Hivatkozások a szövegben

A szövegben a hivatkozás a szerző(k) nevével és a megjelenés évszámával történik. A szerző(k) neve lehet része a mondatnak [... amint *White* tanulmányában (1998) közölt eredmények ...], vagy szerepelhet zárójelben [... a két változó közötti szoros összefüggés már korábban felmerült (*White*, 1998), ezért ...].

Két szerző nevét az "és" választja el egymástól: (*Black* és *White*, 1998).

Több név esetén a nevek között vessző áll, az utolsó két név között "és" van: (*Fekete*, *Fehér* és *Barna*, 1998).

Háromnál több név esetén az első előforduláskor az összes szerző neve szerepel (*Fekete*, *Fehér*, *Szürke* és *Barna*, 1998), a további előforduláskor az első szerző neve és a "mtsai" rövidítés (*Fekete* és mtsai, 1998).

A szövegben a nevek dőlt betűvel jelennek meg, ezt a kéziratban aláhúzás jelzi.

A szó szerinti idézeteket idézőjelek fogják közre, a hivatkozás megjelöli az oldalszámokat is (*White*, 1998. 32. o.). A szó szerinti idézetek aránya nem haladhatja meg a dolgozat teljes terjedelmének 10 %-át. Egybefüggő szó szerinti idézet nem lehet több 12 sornál.

Egy zárójelen belül egy szerző különböző munkáira hivatkozva a nevet csak egyszer írjuk, utána következnek az évszámok, egymástól vesszővel elválasztva (*Bloom*, 1955, 1956a, 1956b).

Egy zárójelen belül több szerző munkáira hivatkozva az egyes tételeket pontos vessző (;) választja el (*Fekete*, 1988; *Fehér*, 1989; *Szürke* és *Barna*, 1990).

Ha egy szerzőnek azonos évben publikált több írására hivatkozunk, azokat az egyes évszámok után írt betűkkel különböztetjük meg (Nagy, 1988a).

Az oldalszámot, ha szükséges, "o." jelöli. Az irodalomjegyzékben az oldalszámok megjelölésénél nincs "o.", a számok magukban állnak.

Hivatkozások az irodalomjegyzékben

Önálló könyvek

Szerző(k) (évszám): Cím. Kiadó, kiadás helye (város). A könyv címe dőlt betűvel. Például: Lénárd Ferenc (1986): *Pedagógiai ellentmondások*. Akadémiai Kiadó, Budapest.

Szerkesztett könyvek

Szerző(k) (évszám, szerk.): Cím. Kiadó, kiadás helye (város). A könyv címe dőlt betűvel. Például:

Mandl, H., De Corte, E., Bennett, N. és Friedrich, H. F. (1990, szerk.): *Learning and instruction*. European research in an international context. Volume 2.1. Social and cognitive aspects of learning and instruction. Pergamon Press, Oxford.

Könyvfejezetek

Szerző(k) (évszám): Fejezet (tanulmány) cím. In: Szerkesztő(k) neve (szerk.): Könyv címe, kiadó, kiadás helye (város). Oldalszámok: a fejezet első és utolsó oldala. A könyv címe dőlt betűvel. Például:

Neves, D. M. és Anderson, J. R. (1981): Knowledge compilation: Mechanisms for the automatization of cognitive skills. In: Anderson, J. R. (szerk.): *Cognitive skills and their acquisition*. Lawrence Erlbaum Associates, Publishers, Hillsdale. 57-84.

Folyóiratban megjelent cikkek

Szerző(k), (évszám): Tanulmány cím. Folyóiratcím, évfolyam [kötet] száma. Szám. Oldalszámok: a tanulmány első és utolsó oldalának száma. A folyóirat címe dőlt betűvel. Az évfolyam száma bold (gépelésnél aláhúzva).

Larkin, J. H. és Simon, H. A. (1987): Why a diagram is (sometimes) worth ten thousand words. *Cognitive Science*, **9**. 11. sz. 65-99.

Az irodalomjegyzékben az oldalszámok mellett nem szerepel az "o" betű, a "szám" rövidítése "sz.". Minden tétel végén pont van.

Korábbi kiadások, fordítások jelzése

Ha a szerző egy munka fordítására, reprintként kiadott változatára, későbbi kiadására vagy gyűjteményes kötetben újra megjelent változatára hivatkozik, és fel kívánja tüntetni az eredeti megjelenés idejét is, ezt két időpont feltüntetésével teheti meg. Az eredeti évszám törtvonallal

elválasztva megelőzi az utóbbit. Csak annak a kiadásnak az adatait kell megadni, amelyekre a hivatkozás vonatkozik. Például: (Neisser, 1976/1984).

Neisser, U. (1976/1984): *Megismerés és valóság*. Gondolat, Budapest.

Szerzők nevei

Mivel a magyar nyelvben nem terjedt el a két keresztnév használata, továbbá vannak gyakori családnevek, a családnév és keresztnév kezdőbetű nem azonosítaná minden esetben kellő biztonsággal a szerzőt. Ezért - az elterjedt szokásnak megfelelően - magyar szerzőknél a teljes név szerepel az irodalomjegyzékben, abban a formában, ahogy a szerző az idézett publikációban használja (pl.: *Kürti Istvánné, Kürti Jarmila, Kádárné Fülöp Judit, Nagy József, Nagy J. József*). Magyar szerző idegen nyelven megjelent munkájára a külföldi szerzőkre érvényes írásmód vonatkozik. Például:

Nagy, J. és Szabenyi, P. (1990): Hungarian reform: towards a curriculum for 1990s. *Curriculum Journal*, 1. 3. sz. 247-254.

Külföldi szerzőknél a név megadása: családi név, vessző, keresztnév kezdőbetűk. A kezdőbetűk után pont van. Például: *Bloom, B. S.* Szöveg közben a szerzők neveit a mondat szerkezetének megfelelően szabadon használhatjuk. Például: Mint *Benjamin Bloom* (1956) sokat idézett könyvében írja,... Zárójelben megadva a hivatkozott forrást, csak a családi név szerepel (*Bloom, 1995*). Irodalomjegyzékben a keresztnévek kezdőbetűi között szóköz áll.”

<http://www.magyarpedagogia.hu/?pid=50>

Internetes források

Az internetes források igen népszerűvé váltak a hallgatók körében az utóbbi években, mégis azt javasoljuk, hogy a hallgatók csak megbízható forrásokat használjanak és azokat is mértékkel! Tipikusan megbízható források az egyetemek vagy kutató intézetek és az ott dolgozó munkatársak honlapjai és a tudományos jellegű E-könyvtárak és adatbázisok. Jó tanács a hallgatóknak: kerüljék a marketing-stílusú honlapokat (még akkor is, ha szenzációs eredményekkel kecsegtető terápiákat mutatnak be)!

Az internetes forrásokra való hivatkozás különleges problémát jelent. A hivatkozások formája egyelőre némi ingadozást mutat. A hallgatóknak a következő hivatkozási formát javasoljuk:

Bóna Judit (2010): Mindig hadar-e a hadaró? – Akusztikai-fonetikai vizsgálatok tanulságai. *Gyógypedagógiai Szemle*. On-line megtekintés:
http://prae.hu/prae/gyosze.php?menu_id=102&jid=31&jaid=455, 2010. 07. 30.

A fenti példában egy on-line folyóiratban megjelent tanulmány szerepel, ezért a folyóirat nevét is fel kellett tüntetni. Előfordulhat, hogy nincs ilyen folyóirat vagy kötet. Ebben az esetben a mű címét kell dőlt betűvel szedni, utána pedig rögtön jön az „on-line megtekintés” kifejezés, az internetes hivatkozás, és a letöltés/megtekintés dátuma.

Nehezen hivatkozható források

A szakdolgozat készítése során előfordulhat, hogy olyan forrással találkozunk, amelyet valamilyen oknál fogva nem tudunk behelyezni egyik fenti kategóriába sem, és ezért a

hivatkozások formai követelményeinek követése is nehezen megoldható. Tipikusan ilyenek az intézmények által létrehozott anyagok (pl. pedagógiai programok, szándéknyilatkozatok stb.), mert nehezen azonosítható a szerző, a kiadás évszáma, a kiadást helye stb. Fontos felhívunk a figyelmet arra, hogy intézménynév szerepelhet szerzőként – ez a problémák egy részét megoldja. Egyéb esetekben törekedni kell arra, hogy minél több információt megszerezzünk a forrásról, és az elvárthoz közeli formában tüntessük fel ezeket. A dolgozat összképe alapján a bíráló meg tudja ítélni, hogy a hallgató valóban törekedett-e a források formailag megfelelő feltüntetésére; egy-két indokolt(!) eltérés a szabványtól nem von maga után konzekvenciákat.

VI. A plágium kérdése

A plágium fogalmát a SZTE BTK plágiumról szóló szabályzata a következőképpen definiálja:

„Plágiumként értelmezendő az az eset, amikor a hallgató úgy használja fel mások szellemi termékét, hogy nem ismeri el, nem jelöli meg annak eredeti forrását. Akár tudatosan, akár nem tudatosan teszi ezt, valójában saját szellemi teljesítményeként tünteti fel mások eredményét, azaz más személy szellemi tulajdonával él vissza.” (Szabályzat a Hallgatói Plágiumról, Szegedi Tudományegyetem, Bölcsészettudomány Kar)

Plágiumnak minősülnek tehát azok az esetek, amikor a hallgató:

- Saját szavaival összefoglalja mások gondolatait, de nem adja meg a forrást.
- Szó szerint idéz, de nem használ idézőjelet és nem adja meg a forrást.
- Hivatkozás nélkül illeszt a dolgozatába képeket, ábrákat, táblázatokat, statisztikai adatokat stb.

Nem számít plágiumnak, ha a hallgató nyilvánvalóan kísérletet tesz a hivatkozás megadására, de nem a megfelelő formában teszi azt (vagyis: eltér a fent előírt formai követelményektől)

A Gyógypedagógus-képző Intézet a plágium minden formáját bünteti a következő módon:

- Ha a leadott szakdolgozat bírálata során plágium igazolódik, a szakdolgozó elégtelen minősítést kap.

VII. A (szak)dolgozat értékelése

A határidőre benyújtott (szak)dolgozatot a témavezető átnézi, értékeli, a következő szempontok alapján:

- Témaválasztás (aktualitása, kutathatósága: elérhető szakirodalom, módszertani igények, mennyire illik a hallgató felkészültségéhez),
- milyen mélységben ismerte meg a hallgató a téma szakirodalmát,
- a kutatás módszertanának értékelése (adatgyűjtés módszerének megválasztása, minta)
- az eredmények feldolgozásának és értelmezésének értékelése
- az írásmű stílusa, helyesírása; a formai követelményeknek való megfelelés
- plágium kérdése

Ezután a konzulens tanár felkéri valamely kollégáját, hogy kívülállóként mondjon véleményt a dolgozatról.

HIVATKOZÁSOK

Babbie, E. (2003): *A társadalomtudományi kutatás gyakorlata*. Balassi Kiadó, Budapest

Eco, U. (2005) *Hogyan írjunk szakdolgozatot?* Kairosz Kiadó, Budapest

Falus Iván (2004, szerk.): *Bevezetés a pedagógiai kutatás módszereibe*. Műszaki Könyvkiadó, Budapest.

Falus Iván – Ollé János (2000) *Statistikai módszerek pedagógusok számára*. Okker kiadó, Budapest

Németh András (1989): Az iskolatörténeti kutatás módszerei. *Új táborverés*. Főiskolai füzetek 8/2. Zsámbék: Tanítóképző Főiskola, 1989. 191-202. p.